

Álvaro del Portillo

Butlletí de l'Oficina per a les Causes del ... i, Espanya Núm. 106 • Any XXXVII

Crònica de la
Beatificació

En l'any del
seu centenari

27

09/2014

Full informatiu núm. 11

Març 2015

- 3** Presentació
- 4** Fórmula de beatificació
- 5** Carta del Papa Francesc a Mons. Xavier Echevarría
- 8** Homília del cardenal Angelo Amato
- 10** Paraules del prelat de l'Opus Dei
- 12** Homília de Mons. Xavier Echevarría, el 28 de setembre
- 15** Don Álvaro a la basílica de Sant Eugeni
- 16** Les misses d'acció de gràcies a Roma
- 17** Audiència del Papa Francesc, dia 1 d'octubre
- 18** Retorn del cos del beat Álvaro a la Cripta, dia 2 d'octubre
- 21** Favors

El beat Álvaro del Portillo va néixer a Madrid (Espanya) l'11-III-1914, en una família nombrosa. Va ser ajudant d'obres públiques, doctor enginyer de camins, doctor en filosofia (secció història) i en dret canònic.

L'any 1935, es va incorporar a l'Opus Dei, i sempre va viure amb fidelitat la vocació cristiana, en el treball i els deures quotidians. Va acostar a Déu els companys d'estudi i de professió, i moltes altres ànimes.

Fou ordenat sacerdot el 1944. Al cap de dos anys, el 1946, es va traslladar a Roma. Va servir l'Església amb la seva dedicació en nombrosos encàrrecs que la Santa Seu li va encomanar, especialment durant el Concili Vaticà II. El 15-IX-1975 va ser designat com a primer successor de sant Josepmària.

El 28-XI-1982, quan Joan Pau II va erigir l'Opus Dei en Prelatura personal, formada per fidels laics i sacerdots seculars, el Sant Pare també el va nomenar primer prelat d'aquesta circumscripció eclesial, i l'any 1991 li va conferir l'ordenació episcopal. La seva tasca de govern es va caracteritzar per la seva unió amb el Papa i els altres bisbes, la fidelitat al Fundador i al seu missatge i un afany pastoral que abastava totes les persones.

El Senyor es va endur aquest servent seu bo i fidel la matinada del 23-III-1994, al cap de poques hores d'haver fet un pelegrinatge a Terra Santa. Aquest mateix dia, sant Joan Pau II va voler pregar davant de les seves restes mortals, que descansen a la Cripta de l'església prelatícia de Santa Maria de la Pau (viale Bruno Buozzi 75, Roma).

Presentació

L'alegria d'una família cristiana

El 27 de setembre de 2014, va ser beatificat Mons. Álvaro del Portillo, bisbe prelat de la Prelatura de la Santa Creu i Opus Dei, i primer successor de sant Josepmaria Escrivà. La cerimònia va tenir lloc a Madrid, i va ser presidida pel representant del Sant Pare, el cardenal Angelo Amato, prefecte de la Congregació de les Causes dels Sants.

Arran de la beatificació, el Papa Francesc va escriure una Carta al prelat, Mons. Xavier Echevarría, en la qual, després de manifestar la seva alegria per aquest esdeveniment, assenyalava que «el beat Álvaro del Portillo ens envia un missatge molt clar, ens diu que ens refiem del Senyor, que Ell és el nostre germà, el nostre amic que no ens decep mai i que sempre ens fa costat. Ens anima a no tenir por d'anar contra corrent i de patir per anunciar l'Evangeli. A més, ens ensenya que, en la senzillesa i la quotidianitat de la nostra vida, hi podem trobar un camí segur de santedat.»

La vida de don Álvaro –ha escrit Mons. Xavier Echevarría– «es resumeix en una fidelitat plena al pla de Déu sobre la

seva persona i la seva missió en aquesta terra. És d'aquí que li venia la seva pau inalterable, aquella alegria que tantes i tantes persones hem pogut contemplar. Ara que el reconeix en la glòria dels benaurats i que el proposa com a exemple del seguiment lleial de Crist, l'Església ens recorda el camí que hem de fer per assolir la unió amb Déu, a la qual el Senyor ens crida, a tots, de manera que siguem ja feliços aquí a baix» (Carta del Prelat als fidels i cooperadors de l'Opus Dei, 1 d'octubre de 2014).

Aquesta data serà inoblidable per als milers de persones que van assistir a la cerimònia de beatificació, per als qui la van seguir a través de la televisió o Internet i per tots els que van participar en les misses d'acció de gràcies celebrades en nombrosos llocs dels cinc continents. ■

- 1 En la cerimònia de beatificació, hi van participar moltes famílies amb els fills.
- 2 Les cerimònies es van desenvolupar en un clima de recolliment i de pregària.
- 3 Participants en la beatificació.
- 4 Moment en què es retira el vel del tapís.

Carta Apostòlica

LITTERAE APOSTOLICAE

Nos,
vota Fratris Nostrī
Augustini S.R.E. Cardinalis Vallini,
Nostrī Vicariī Generalis pro Romana diocesi,
Xaverii Echevarría Rodríguez,
Episcopi titulo Cilibienais,
Praelaturae personalis Sanctae Crucis et Operis Dei Praelati,
recomen plurimorum aliorum Fratrum in Episcopatu
multorumque christifidelium explesēs,
de Congregationis de Causis Sanctorum consulto,
de auctoritate Nostra Apostolica
facultatem facimus ut
Venerabilis Servus Dei
ALVARUS DEL PORTILLO Y DIEZ DE SOLLANO, episcopus,
Praelaturae personalis Sanctae Crucis et Operis Dei Praelatus,
Pastor secundum cor Iesu,
Ecclesiae assiduus minister,
Beati nomine in posterum appelletur,
cuiusque festum
die duodecima Maii
in locis et modis iure statutis
quotannis celebrari possit.
In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti.
Amen.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum,
die vicesimo primo mensis Septembris,
anno Domini bis millesimo quarto decimo,
Pontificatus Nostrī secundo.

Nós, acollint el desig del Nostre Germà el Cardenal de la Santa Església Romana Agostino Vallini, el Nostre Vicari General per a la diòcesi de Roma, i de Xavier Echevarría Rodríguez, Bisbe titular de Cilibia, Prelat de la Prelatura personal de la Santa Creu i Opus Dei, així com de molts altres Germans en l'Episcopat i de nombrosos fidels, després d'haver obtingut el parer de la Congregació de les Causes dels Sants, amb la Nostra Autoritat apostòlica, concedim que el Venerable Servent de Déu Álvaro del Portillo y Diez de Sollano, bisbe, Prelat de la Prelatura personal de la Santa Creu i Opus Dei, Pastor segons el cor de Crist, ministre zelós de l'Església, d'ara endavant sigui anomenat Beat, i se'n pugui celebrar cada any la festivitat el dia 12 de maig, en els llocs i segons les maneres establertes pel dret. En el nom del Pare, i del Fill, i de l'Esperit Sant. Amén.

A Roma, juntament amb sant Pere, el 21 de setembre de l'any del Senyor 2014, segon del Nostre Pontificat.

FRANCESC

Els actes de la beatificació

26 DE SETEMBRE

Adoració eucarística en diverses esglésies de Madrid, per a la preparació espiritual dels participants en la cerimònia de beatificació d'Álvaro del Portillo.

27 DE SETEMBRE

Beatificació de Mons. Álvaro del Portillo.

28 DE SETEMBRE

Missa solemne d'acció de gràcies celebrada per Mons. Xavier Echevarría.

29 DE SETEMBRE

Trasllat del fèretre del beat Álvaro des de l'església prelatícia de Santa Maria de la Pau a la basílica de Sant Eugeni, perquè pugui ser venerat pels pelegrins que han vingut a Roma.

30 DE SETEMBRE

Missa d'acció de gràcies a la basílica de Sant Joan del Laterà.

30 DE SETEMBRE

Missa d'acció de gràcies a la basílica de Santa Maria Major.

1 D'OCTUBRE

Audiència del Papa Francesc, en la qual va saludar Mons. Xavier Echevarría, bisbe prelat de l'Opus Dei, i a pelegrins arribats d'Amèrica, Àfrica i Àsia per assistir a la beatificació.

2 D'OCTUBRE

Exposició i benedicció eucarística, amb cant del *Te Deum*, a la basílica de Sant Eugeni, abans que el fèretre del beat Álvaro sigui traslladat a l'església de Santa Maria de la Pau. Aquí, a l'església prelatícia, es va celebrar una benedicció amb la relíquia i es van transferir les restes mortals a la cripta. ■

Carta del Papa a Mons. Xavier Echevarría

Amb motiu de la beatificació del Venerable Álvaro del Portillo

Benvolgut germà,

La beatificació del servent de Déu Álvaro del Portillo, col·laborador fidel i primer successor de sant Josepmaria al capdavant de l'Opus Dei, representa un moment d'especial alegria per a tots els fidels d'aquesta Prelatura, i també per a tu, que, durant tant de temps, vas ser testimoni del seu amor a Déu i als altres, de la seva fidelitat a l'Església i a la seva vocació. També jo desitjo unir-me a la vostra joia i donar gràcies a Déu, que embelleix el rostre de l'Església amb la santedat dels seus fills.

La seva beatificació tindrà lloc a Madrid, la ciutat en què va néixer i en què va passar la seva infantesa i joventut, amb una existència forjada en la senzillesa de la vida familiar, en l'amistat i en el servei als altres, com quan anava a les barriades per a ajudar en la formació humana i cristiana de tantes persones necessitades. I allí va tenir lloc sobretot l'esdeveniment que va segellar definitivament el rumb de la seva vida: l'encontre amb sant Josepmaria Escrivà, de qui va aprendre a enamorar-se cada dia més de Crist. Sí, enamorar-se de Crist. Aquest és el camí de santedat que ha de recórrer tot cristià: deixar-se estimar pel Senyor, obrir el cor a l'amor i permetre que sigui Ell qui guïi la nostra vida.

M'agrada recordar la jaculatoria que el servent de Déu acostumava a repetir sovint, especialment en les celebracions i aniversaris personals: "gràcies, perdó, ajuda'm més!". Són paraules que ens apropen a la realitat de la seva vida interior i del seu tracte amb el Senyor, i que poden ajudar-nos també a nosaltres a donar un nou impuls a la nostra pròpia vida cristiana.

En primer lloc, *gràcies*. És la reacció immediata i espontània que l'ànima sent davant la bondat de Déu. No pot ser d'una altra manera. Ell sempre ens precedeix. Per molt que ens esforcem, el seu amor sempre arriba abans, ens toca i acaricia primer, ens *primereja*. Álvaro del Portillo era conscient dels abundants dons que Déu li havia concedit, i donava gràcies a Déu per aquesta manifestació d'amor patern. Però no es va quedar aquí; el reconeixement de l'amor del Senyor va despertar en el seu cor desigs de seguir-lo amb un lliurament i una generositat més plens, i a viure una vida d'humil servei als altres. Era especialment destacat el seu amor a l'Església, esposa de Crist, a la qual va servir amb un cor després de tot interès mundà, lluny de la discòrdia, acollidor amb tothom i cercant sempre el que és positiu en els altres; el que uneix, el

que construeix. Mai una queixa o crítica, ni tan sols en moments especialment difícils, sinó que, com havia après de sant Josepmaria, responia sempre amb l'oració, el perdó, la comprensió, la caritat sincera.

Perdó. Sovint confessava que es veia davant Déu amb les mans buides, incapaç de respondre amb tanta generositat. Però la confessió de la pobresa humana no és fruit de la desesperança, sinó d'un confiat abandonament en Déu que és Pare. És obrir-se a la seva misericòrdia, al seu amor capaç de regenerar la nostra vida. Un amor que no humilia, ni enfonsa en l'abisme de la culpa, sinó que ens abraça, ens aixeca de la nostra prostració i ens fa caminar amb més determinació i alegria. El servent de Déu coneixia prou bé la necessitat que tenim de la misericòrdia divina i va dedicar moltes energies personals a animar les persones que tractava a apropar-se al sagrament de la confessió, sagrament de l'alegria. Que important que és sentir la tendresa de l'amor de Déu i descobrir que encara hi ha temps per a estimar!

Ajuda'm més. Sí, el Senyor no ens abandona mai, sempre ens fa costat, camina amb nosaltres i cada dia espera de nosaltres un nou amor. La seva gràcia no ens mancarà, i amb el seu ajut podem dur el seu nom a tot el món. En el cor del nou beat, hi batejava l'afany de dur la Bona Nova a tots els cors. Per això va recórrer molts països fomentant projectes d'evangelització, sense fer cas de les dificultats, mogut per l'amor a Déu i als germans. El qui està molt ficat en Déu sap estar molt a prop dels homes. La primera condició per anunciar-los Crist és estimar-los, perquè Crist ja els estima abans. Cal sortir dels nostres egoïsmes i comoditats i anar a l'encontre dels nostres germans. Allà ens espera el Senyor. No podem quedar-nos amb la fe per a nosaltres mateixos, és un do que hem rebut per a donar-lo i compartir-lo amb els altres.

Gràcies, perdó, ajuda'm!. En aquestes paraules s'expressa la tensió d'una existència centrada en Déu. D'algú que ha estat tocat per l'Amor més gran i viu totalment d'aquest amor. D'algú que, tot i experimentar les seves flaqueïes i límits humans, confia en la misericòrdia del Senyor i vol que tots els homes, els seus germans, l'experimentin també.

Benvolgut germà, el beat Álvaro del Portillo ens envia un missatge molt clar, ens diu que' ens refiem del Senyor, que Ell és el nostre germà, el nostre amic que mai no ens decep i que sempre ens fa costat. Ens anima a no tenir por d'anar a contracorrent i de patir per anunciar l'Evangelí. Ens ensenya que, en la senzillesa i quotidianitat de la nostra vida, hi podem trobar un camí segur de santedat.

Demano, per favor, a tots els fidels de la Prelatura, sacerdots i laics, així com a tots els qui participen de les seves activitats, que preguin per mi, alhora que imparteixo la Benedicció Apostòlica.

Que Jesús els beneeixi i que la Verge Santa els cuidi.

Fraternalment,

Franciscus

Àngelus del Papa Francesc del 28 de setembre de 2014

"Ahir, a Madrid, fou proclamat beat Álvaro del Portillo; que el seu testimoni cristià i sacerdotal exemplar pugui despertar en molts el desig de seguir per sempre Jesús i l'Evangelí."

- 1 Persones d'arreu del món van assistir a la cerimònia de beatificació a Valdebebas.
2 Pelegrins que veneren les restes del nou beat a l'església de Sant Eugeni, a Roma.

Cardenal Angelo Amato, representant del Sant Pare

Missa de Beatificació de Mons. Álvaro del Portillo

«Pastor segons el cor de Crist, zelós ministre de l'Església»¹. Aquest és el retrat que el Papa Francesc ofereix del beat Álvaro del Portillo, pastor bo que, com Jesús, coneix i estima les seves ovelles, condueix a la cleda aquelles que s'han perdut, embenà les ferides de les malaltes i ofereix la vida per elles².

[Després d'haver recordat alguns aspectes de la biografia de don Álvaro, el cardenal Angelo Amato es va aturar a considerar-ne la humilitat]

Tanmateix, hi ha una virtut que monsenyor Álvaro del Portillo va viure de manera especialment extraordinària, considerant-la un instrument indispensable per a la santedat i l'apostolat: la virtut de la humilitat, que és imitació i identificació amb Crist, mans i humil de cor³. Estimava la vida oculta de Jesús i no menyspreava els gestos senzills de devoció popular, com, per exemple, pujar de genolls la Scala Santa a Roma.

Monsenyor del Portillo era, de fet, beneficiosament *con-tagiat* pel comportament de Nostre Senyor Jesucrist, que no va venir a ser servit, sinó a servir⁴. Per això, resava i meditava sovint l'himne eucarístic *Adoro Te devote, latens deitas*. De la mateixa manera, considerava la vida de Maria, la humil esclava del Senyor. De vegades, recordava una frase de Cervantes, de les seves *Novel·les exemplars*: «sense humilitat, no hi ha cap virtut veritable»⁵. I sovint recitava una jaculatória freqüent entre els

fidels de l'Obra: «Cor contritum et humiliatum, Deus, non despicias»⁶; no menysprearàs, oh Déu, un cor penedit i humiliat.

Per a ell, com per a sant Agustí, la humilitat era la llar de la caritat⁷. Repetia un consell que solia donar el fundador de l'Opus Dei, citant unes paraules de sant Josep de Calassanç: «Si vols ser sant, sigues humil; si vols ser més sant, sigues més humil; si vols ser molt sant, sigues molt humil»⁸. Tampoc no oblidava que un ruc va ser el tron de Jesús a l'entrada a Jerusalem. Fins i tot els companys d'estudis, a més de destacar la seva extraordinària intel·ligència, subratllen la seva senzillesa, la innocència serena de qui no es considera millor que els altres. Pensava que el pitjor enemic era la supèrbia. Un testimoni assegura que era «la humilitat en persona»⁹.

La seva humilitat no era aspra, cridanera, exasperada; sinó afectuosa, alegre. La seva alegria derivava de la convicció de la seva escassa vàlua personal. A principis de 1994, l'últim any de la seva vida a la terra, en una reunió amb les seves filles, va dir: «us ho dic a vosaltes, i m'ho dic a mi mateix. Hem de lluitar tota la vida per arribar a ser humils. Tenim l'escola meravellosa d'humilitat del Senyor, de la Santíssima Verge i de Sant Josep. Aprenem-ne, doncs. Lluitarem contra el propi jo que està constantment alçant-se com un escurçó, per mossegar. Però estem segurs quan estem a prop de Jesús, que és del llinatge de Maria, i és el que esclafarà el cap de la serp»¹⁰.

¹ FRANCESC, *Breu Apostòlic de Beatificació del Venerable Servent de Déu Álvaro del Portillo, Bisbe, prelat de l'Opus Dei, 27-IX-2014*.

² Cfr. Ez 34, 11-16; Jo 10, 11-16.

³ Mt 11, 29.

⁴ Mt 20, 28; Mc 10, 45.

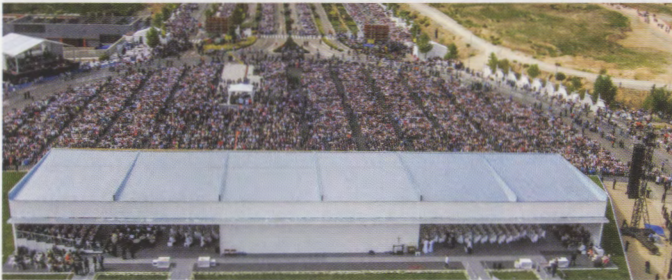
⁵ CERVANTES, M. *Novel·les Exemplars*: "El col·loqui dels gossos". Cfr. *Positio super vita, virtutibus et fama sanctitatis*, 2010, vol. I, pàg. 663.

⁶ Sal 51 [50], 19.

⁷ Sant AGUSTÍ, *De sancta virginitate*, 51.

⁸ Sant Josepmaria ESCRIVÀ, paraules recollides a: A. Vázquez de Prada, *El Fundador del Opus Dei*, vol. I, Rialp, Madrid 1997, pàg. 18.

⁹ *Positio super vita, virtutibus et fama sanctitatis*, 2010, vol. I, pàg. 668.

Per a Álvaro, la humilitat era «la clau que obre la porta per entrar a la casa de la santedat», mentre que la supèrbia constituïa el major obstacle per veure i estimar Déu. Deia: «la humilitat ens arrenca la careta de cartró, ridícula, que porten les persones presumptuoses, satisfetes de sí mateixes»¹⁰. La humilitat és el reconeixement de les nostres limitacions, però també de la nostra dignitat de fills de Déu. El millor elogi de la seva humilitat el va expressar una dona de l'Opus Dei, després de la mort del fundador: «el qui ha mort ha estat Álvaro, perquè el nostre Pare segueix viu en el seu successor»¹².

Un cardenal testifica que, quan va llegir sobre la humilitat en la Regla de sant Benet o en els Exercicis espirituals de sant Ignasi de Loiola, li semblava contemplar un ideal altíssim, però inabastable per a l'ésser humà. Però, quan va conèixer i va tractar el beat Álvaro, va entendre que era possible viure la humilitat de manera total.

Hom pot aplicar al beat les paraules que el cardenal Ratzinger va pronunciar el 2002, amb motiu de la canonització del fundador de l'Opus Dei. Parlant de la virtut heroica, qui aleshores era prefecte de la Congregació per a la Doctrina de la Fe va dir: «Virtut heroica no significa exactament que un fa coses grans per sí mateix, sinó que en la seva vida apareixen realitats que no ha fet ell mateix, perquè ell s'ha mostrat transparent i disponible perquè Déu actués [...]. Això és la santedat»¹³.

Aquest és el missatge que ens lliura avui el beat Álvaro del Portillo, «pastor segons el cor de Jesús, zelós ministre de l'Església»¹⁴. Ens convida a ser sants com ell, vivint una santedat amable, misericordiosa, afable, mansa i humil.

L'Església i el món necessiten el gran espectacle de la santedat, per purificar, amb la seva agradable aroma, els miasmes dels nombrosos vicis que es presenten amb presumpció i insistència arrogant.

Ara més que mai, necessitem una ecologia de la santedat, per contrarestar la contaminació de la immoralitat i de la corrupció. Els sants ens conviden a introduir en el si de l'Església i de la societat l'aire pur de la gràcia de Déu, que renova la faç de la terra.

Que Maria Auxiliadora dels Cristians i Mare dels Sants, ens ajudi i ens protegeixi.

Beat Álvaro del Portillo, prega per nosaltres. Amén. ■

- 1 El cardenal Amato encensa la relíquia del beat Álvaro.
- 2 Més de 200 bisbes van assistir a la Missa.
- 3 Vista aèria des de la part posterior del presbiteri.
- 4 Gent d'arreu del món a la cerimònia.

¹⁰ *Ibidem*, pàg. 675.
¹¹ *Ibidem*.
¹² *Ibidem*, pàg. 705.

¹³ *Ibidem*, pàg. 908.
¹⁴ FRANCESC, *Breu Apostòlic de Beatificació del Venerable Servent de Déu Álvaro del Portillo, Bisbe, prelat de l'Opus Dei, 27-IX-2014*.

Mons. Xavier Echevarría

Agraïment al final de la Missa

En acabar aquest solemne celebració, vull manifestar el meu agraïment més profund a la Santíssima Trinitat pel do que avui ha fet a tota l'Església. L'elevació als altars de Mons. Álvaro del Portillo, successor de sant Josepmaria Escrivà de Balaguer, ens torna a recordar la crida universal a la santedat, proclamada amb gran força pel Concili Vaticà II. La trajectòria terrena del beat Álvaro ens mostra que l'acompliment total dels propis deures marca el camí de la santificació personal, la via que porta a la plena unió amb Déu, a la qual tots hem d'aspirar.

També dono gràcies a la Verge Santíssima, que és per la seva mediació que ens arriben tots els dons del Cel. Prego a la Mare de Déu i Mare nostra que cotinui intercedint per tots nosaltres, per cadascú i cadascuna de nosaltres, perquè seguim fins al final el nostre camí de santificació. Li demanem especialment pels nostres germans i germanes que, en diverses parts del món, pateixen persecució i fins i tot martiri a causa de la fe.

El meu agraïment s'adreça també al Papa Francesc pel seu missatge paternal, per la seva proximitat i pels seus clars consells per revifar la lluita espiritual dels cristians. Amb profunda gratitud, em dirigeixo al cardenal Angelo Amato, prefecte de la Congregació de les Causes dels Sants, el qual, en nom del Sant Pare, amb tanta dignitat i afecte, ha procedit a fer la beatificació. Demano a tothom que aquest agraïment es manifesti en una oració diària, constant, coratjosa, per la Persona

i les intencions del Romà Pontífex, pels bisbes i els sacerdots [...].

M'imagino l'alegria –part de la glòria accidental– que tindran al Cel els sants pontífexs Joan XXIII i Joan Pau II, i el proper beat Pau VI, a qui Álvaro va servir amb plena fidelitat i a qui va tractar amb afecte filial. I més molt grat, francament, pensar sobretot en la joia de sant Josepmaria Escrivà de Balaguer, ara que veu que aquest fill seu fidelíssim ha estat proposat com a intercessor i exemple de tots els fidels.

Dono les més sinceres gràcies als components del cor i de l'orquestra, que ens han ajudat a viure més a fons la sagrada litúrgia, i a tots els presents: amb les vostres respostes i els vostres cants, heu entonat una magnífica simfonia adreçada al Cel.

No acabaria mai de manifestar el meu agraïment a tots els qui han dedicat hores i hores de treball alegre a preparar la celebració, amb una gratitud particular a tots els professionals dels mitjans de comunicació, que han fet possible que tantes persones d'arreu del món

1 28 de setembre: sense por de la pluja.

2 Els 80 confessoraris es van fer servir sense interrupcions, i ja des d'unes hores abans del començament de la cerimònia.

3 Cor de 200 veus a Valdebebas.

Cardenal Antonio María Rouco, arquebisbe de Madrid

La meua gratitud s'adreça també al Papa Francesc, que va voler que la beatificació se celebrés en aquesta estimada Arxidiòcesi de Madrid, ja que gosaria dir que el beat del Portillo, nascut aquí, és especialment nostre, i que ens beneeix particularment des del cel. I, com que tenia aquestes arrels profundes, va poder i va saber ser ciutadà del món, d'aquests cinc continents que va visitar, meravellosament representats en aquesta assemblea d'oració [...]

Vull recordar que, en el tracte personal que vaig mantenir amb el beat Álvaro, per exemple arran del Sínode de Bisbes de l'any 1990, vaig poder percebre com hi destacaven la bondat, la serenitat i el bon humor. "En la Comunió de l'Església": sí, el beat Álvaro em recorda el meu lema episcopal, "*In Ecclesiae Communionem*". Estimava l'Església i per això mateix era home de comunió, d'unió, d'amor.

hagin pogut participar des dels seus països en aquesta cerimònia.

Gràcies, també, ben especialment, als qui han preparat, amb la seva pregària i el seu sacrifici, els abundants fruits espirituals d'aquests dies. Concretament als malalts i als qui, per raons diverses, no ens hi han pogut

acompanyar físicament. Tot i això, espiritualment, han estat molt units a tots nosaltres, amb l'ofertament de les seves malalties o de les seves ocupacions.

A tothom, doncs: moltes gràcies! I que l'exemple i la intercessió del nou beat ens impulsin a seguir sense treva, plens de l'alegria cristiana, el camí de la santedat. ■

Mons. Xavier Echevarría, prelat de l'Opus Dei

Missa d'acció de gràcies per la beatificació

«Aquest és el meu manament: que us estimeu els uns als altres com jo us he estimat», *ut diligatis invicem, sicut dilexi vos* (Jo 15, 12). Estimats germans i germanes, aquestes paraules de l'Evangeli ressonen avui en la meua ànima amb una alegria nova, en considerar que la munió de persones aplegada ahir en aquest lloc, molt en comunió amb el Papa Francesc i amb tots aquells que ens acompanyaven des dels quatre punts cardinals, no era pròpiament una multitud sinó una reunió familiar, unida per l'amor a Déu i l'amor mutu. Aquest mateix amor també es fa més fort avui en l'eucaristia, en aquesta missa d'acció de gràcies per la beatificació de l'estimadíssim Álvaro, bisbe, prelat de l'Opus Dei.

El Senyor, en instituir l'eucaristia, va donar gràcies a Déu Pare per la seva bondat eterna, per la creació sortida de les seves mans, pel seu misteriós disseny de salvació. Agraïm aquest amor infinit manifestat a la Creu i anticipat al cenacle. I li preguntem al Senyor: com hem de procedir per estimar com tu ens has estimat?; per estimar com vas estimar Pere i Joan, a cada un de nosaltres, i també sant Josepmaria i el beat Álvaro.

Observant la vida santa d'Álvaro, hi descobrim la mà de Déu, la gràcia de l'Esperit Sant, el do d'un amor que ens transforma. I incorporem a la nostra ànima aquesta oració de sant Josepmaria que tantes vegades ha repetit el nou beat: «Dóna'm, Senyor, l'amor amb què vols que t'estimi»¹, i així sabré estimar els altres amb el teu amor, i amb el meu pobre esforç. Els altres descobriran en la meua vida la bondat de Déu, com va passar en el cami-

nar diari d'Álvaro: ja en aquest Madrid tan estimat, transparentava la misericòrdia divina amb la solidaritat amb els més pobres i abandonats.

Estimats germans i germanes, donem gràcies a Déu demanant-li més amor. En la maduresa de la joventut, quan tenia 25 anys, Álvaro era *saxum*, roca, per a sant Josepmaria. Des de la humilitat, va contestar un dia per carta al fundador de l'Opus Dei amb aquestes paraules: «Jo aspiro que, malgrat tot, vostè pugui tenir confiança en qui, més que roca, és fang sense consistència. Però és tan bo el Senyor!»². Aquesta seguretat en la bondat divina pot amarar tota l'existència. «Donaré gràcies al teu nom», «perquè estimes i ets fidel», hem resat en el Salm responsorial (Sl 138 [137], 2). I s'alça la nostra gratitud a la Trinitat Santíssima perquè roman amb nosaltres, amb la seva Paraula, Jesucrist mateix (cf. Col 3, 16) i amb el seu Esperit, que ens omple d'alegria (cf. Jo 15, 11; Lc 11, 13) i fa possible que ens adrecem a Déu dient-li, plens de confiança, «*Abba, Pater*»: «Pare! ¡Pare!».

«La trinitat de la terra ens portarà a la Trinitat del Cel»³, repetia Álvaro segons l'ensenyament i l'experiència del fundador de l'Opus Dei. Jesús, Maria i Josep ens menen al Pare i a l'Esperit Sant; en la humanitat santa de Jesús, hi descobrim, inseparablement unida, la divinitat.⁴

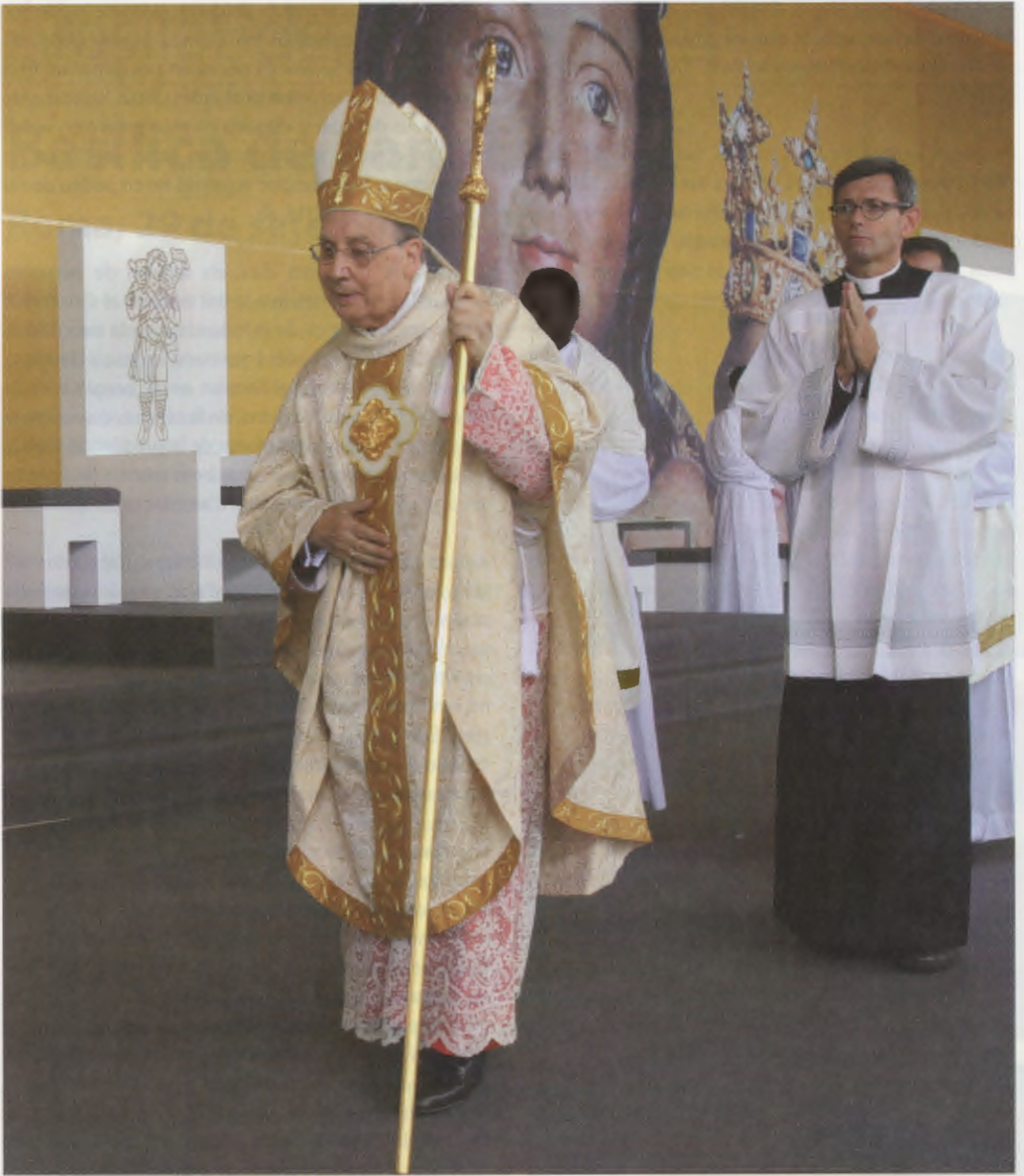
La Sagrada Família! Amb paraules de la primera lectura, beneïm el Senyor «que enalteix la nostra vida des del si matern i ens tracta segons la seva misericòrdia» (Ecl 50, 22). El text sagrat ens diu que, ja abans de néixer, Déu

¹ Sant Josepmaria ESCRIVÀ, *Forja*, n. 270

² Beat Álvaro DEL PORTILLO, *Carta a sant Josepmaria*, Olot, 13 de juliol de 1939.

³ Beat Álvaro DEL PORTILLO, *Carta pastoral*, 30 de setembre de 1975.

⁴ Cf. Beat Álvaro DEL PORTILLO, *Carta pastoral amb motiu de les Noces d'Or de la fundació de l'Opus Dei*, 24 de setembre de 1978.

ens estimava. Em ve a la memòria aquell poema que Virgili dirigeix a un nen acabat de néixer: «*Incipe, parve puer, risu cognoscere matrem*» (Virgili, Ègloga IV, 60), «Menut, comença a reconèixer la teva mare pel seu somriure». El nen que neix va descobrint l'univers; en el rostre de la mare, ple d'amor: en aquest somriure que l'acull, el nou ésser tot just vingut al món hi descobreix un reflex de la bondat de Déu.

En aquest dia que el Sant Pare Francesc dedica a la pregària per la família, ens unim a les súplices de tota l'Església per aquesta *communio dilectionis*, aquesta «comunió d'amor»⁵, aquesta «escola»⁶ de l'Evangeli que és la família», com deia Pau VI a Natzaret. La família, amb el «dinamisme interior i profund de l'amor»⁷, té una gran «fecunditat espiritual»⁸, com va ensenyar sant Joan Pau II, a qui el beat Álvaro va estar unit per una amistat filial.

En donar gràcies a Álvaro, donem gràcies als seus pares, que el van acollir i educar, que van preparar en ell un cor senzill i generós per rebre l'amor de Déu, i respondre a la crida. [...]

Preguem perquè hi hagi moltes famílies que siguin «llars lluminoses i alegres com va ser la de la Sagrada Família»⁹, en paraules de sant Josepmaria. La nostra gratitud a Déu s'alça pel do de la família, reflex de l'etern amor trinitari, lloc on cadascú se sap estimat per si mateix, tal com és. [...]

Famílies: el Senyor us estima, el Senyor es troba present en el vostre matrimoni, imatge de l'amor de Crist a la seva Església. Sé que molts de vosaltres us dediqueu generosament a donar suport a altres matrimonis en el camí de fidelitat, a ajudar moltes altres llars a anar endavant en un context social moltes vegades difícil i fins i tot hostil. Ànim! La vostra tasca de testimoniatge i d'evangelització és necessària per al món sencer. Recordeu que, com va dir l'estimat Benet XVI, «la fidelitat al llarg del temps és el nom de l'amor»¹⁰.

«Sigueu agraïts», ens exhorta sant Pau (Col 3, 15). El beat Álvaro, pensant en allò que devia a sant Josepmaria, afirmava que «la millor mostra d'agraïment consisteix a fer bon ús dels dons rebuts»¹¹. En la predicació, en tertúlies, en trobades personals, arreu, mai no deixava de parlar d'apostolat i d'evangelització. Per conservar aquest amor de Déu que hem rebut, hem de compartir-lo amb els altres; la bondat de Déu tendeix a difondre's. El Papa Francesc deia que «en la pregària, el Senyor ens fa sentir aquest amor, però també a través de nombrosos senyals que podem llegir en la nostra vida, a través de nombroses persones que posa en el nostre camí. I l'alegria de la trobada amb ell i de la seva crida porta a no tancar-se, sinó a obrir-se; porta al servei a l'Església»¹².

«No m'heu escollit vosaltres a mi; sóc Jo qui us he escollit a vosaltres» (Jo 15, 16). Després d'haver insistit el Senyor que la iniciativa és sempre seva, en la primàcia del seu amor, ens envia a difondre el seu amor a totes les criatures: «Us he destinat perquè aneu i doneu fruit,

i el vostre fruit romanguí» (ibídem). «*Manete in dilectione mea*»: «Manteniu-vos en el meu amor» (Jo15, 9). Romandre en el Senyor és necessari per donar un fruit que al seu torn faci arrels profundes. Jesús ho acaba de dir als seus deixebles: «Sigueu en mi, i jo seré en vosaltres. Així com les sarments, si no estan en el cep, no poden donar fruit, tampoc vosaltres no en podeu donar si no esteu en mi»(Jo15, 4).

La gernació d'aquests dies, els milions de persones arreu del món i tantes que ja ens esperen al Cel, donen també testimoniatge de la fecunditat de la vida d'Álvaro. Us convido, germanes i germans, a estar, a desenvolupar-nos en l'amor del Senyor: en la pregària, en la missa i la comunió freqüent, en la confessió sacramental, perquè, amb aquesta força de la predilecció divina, sapiguem transmetre allò que hem rebut, i fer-ho mitjançant un autèntic apostolat d'amistat i confiança.

A la carta que em va escriure l'estimat Papa Francesc amb motiu de la beatificació d'ahir, ens deia que «no podem quedar-nos amb la fe per a nosaltres mateixos; és un do que hem rebut per donar-lo i compartir-lo amb els altres»¹³; i hi afegia que el beat Álvaro «ens anima a no tenir por d'anar a contracorrent i de patir per anunciar l'Evangeli», i també que «ens ensenya que, en la senzillesa i la quotidianitat de la nostra vida, hi podem trobar un camí segur de santedat»¹⁴.

En aquest camí, amb molts àngels, ens acompanya la Mare de Déu. Maria és Filla de Déu Pare, Mare de Déu Fill, Esposa i Temple de Déu Esperit Sant. És Mare de Déu i Mare nostra, la Reina de la família, la Reina dels apòstols. Que ella ens ajudi, com ho va fer amb el beat Álvaro, a seguir la invitació del successor de Pere: «Deixar-se estimar pel Senyor, obrir el cor al seu amor i permetre que sigui Ell que guii la nostra vida»¹⁵, com tantes vegades sant Josepmaria va demanar a la Mare de Déu de l'Almudena, molt estimada i venerada en aquesta arxidiòcesi. Així sigui ■

⁵ Beat PAU VI, *Alocució a Natxaret*, 5 de gener de 1964.

⁶ *Ibidem*.

⁷ Sant JOAN PAU II, Exhortació apostòlica postsinodal *Familiaris consortio*, n. 41

⁸ *Ibidem*.

⁹ Sant Josepmaria ESCRIVÀ, *És Crist que passa*, n. 22.

¹⁰ BENET XVI, *Homília a Fátima*, 12 de maig de 2010.

¹¹ Beat Álvaro DEL PORTILLO, *Carta pastoral*, 1 de juliol de 1985.

¹² FRANCESC, *Discurs*, Sala Pau VI, 6 de juliol de 2013.

¹³ FRANCESC, *Carta a Mons. Xavier Echevarría, prelat de l'Opus Dei, amb motiu de la beatificació d'Álvaro del Portillo celebrada a Madrid el 27 de setembre de 2014.*

¹⁴ *Ibidem*.

¹⁵ *Ibidem*.

Trasllat de les relíquies

Basílica de Sant Eugeni

Roma, 29 de setembre de 2014

A les sis de la tarda, el fèfetre amb les restes mortals del beat Álvaro va ser traslladat des de la Cripta de l'església prelatícia de Santa Maria de la Pau, a la propera basílica de Sant Eugeni, on va romandre quatre dies per facilitar la veneració dels fidels. Nombrosos romans i persones vingudes d'arreu del món van rebre el beat, que va ser dut fins al presbiteri en una processió solemne presidida pel prelat de l'Opus Dei.

Després de la litúrgia de la Paraula, Mons. Echevarría es va adreçar als assistents: «Penso que tots nosaltres hauríem volgut dur el fèfetre per agrair al beat Álvaro la seva vida d'entrega i de servei a l'Església, el seu interès per cadascun de nosaltres, el seu amor diari a la voluntat de Déu».

El prelat hi va afegir que «ens trobem davant les restes d'un home, d'un sacerdot, d'un amic, que ho va saber deixar tot a les mans de Déu, i que per això vivia sempre tranquil, feliç. Era un gran comunicador de pau. Demanem-li sincerament: ajuda'ns a ser testimonis fidels de l'amor que Déu ens té». En acabar l'homilia, Mons. Echevarría va beneir els assistents amb una relíquia del nou beat.

Des d'aleshores, i fins el 2 d'octubre, s'han anat succeint les concelebracions eucarístiques en presència de les relíquies del beat Álvaro del Portillo. En aquests dies, uns 40.000 fidels, procedents de països d'Àfrica, Àsia, Amèrica i Europa, han vingut a la basílica de Sant Eugeni per acompanyar les seves despulles mortals i per pregar en la seva presència. La devoció popular pel nou beat ja constitueix un veritable fenomen eclesial, i dona testimoni que aquest bisbe, amb la seva paraula i sobretot amb el seu exemple, ha fet molt de bé a centenars de milers d'homes i dones, que compten amb confiança amb la seva intercessió davant de Déu, i que el contemplen com a model de virtuts cristianes. ■

1 La basílica de Sant Eugeni, el 29 de setembre.

2 El fèfetre del beat Álvaro, a la basílica de Sant Eugeni.

3 Sant Eugeni, durant els dies posteriors a la beatificació.

Misses d'acció de gràcies

El 30 de setembre, es va celebrar una missa d'acció de gràcies a la basílica de Sant Joan del Laterà. Durant l'homília, el cardenal Vallini, vicari general del Sant Pare per a la diòcesi de Roma, va recordar que el beat Álvaro va buscar la santedat en les activitats diàries: «El nou beat crea profundament que Déu, en Jesús, ens estima, ens dóna la vida, ens introdueix en la seva família, l'Església, ens cuida i ens guia amb afecte patern per tal que assolim el nostre veritable bé. Es va enamorar de Crist i es va deixar estimar per Ell. Va obrir el seu cor i es lliurà completament al Senyor. Així va viure ell mateix, i a aquest mateix ideal va consagrar també la seva vida sacerdotal, ensenyant que en qualsevol moment, tant en les coses petites de cada dia com en les situacions més difícils, la nostra disposició íntima ha de ser mirar de descobrir quina és la voluntat de Déu i esforçar-nos generosament per aconseguir-la.

»En això consisteix la vocació cristiana, que és vocació a aquesta santedat a la qual tots estem cridats; una santedat accessible a tothom en la senzillesa de la vida quotidiana. Els qui el van conèixer donen testimoniatge que transmetia la urgència de l'amor de Déu. Posava delicadament a cada persona davant de la seva pròpia responsabilitat d'estimar Déu i les ànimes.»

Aquell mateix dia, a la tarda, en la Missa d'acció de gràcies a la basílica de Santa Maria Major, el cardenal Abril i Castelló va destacar l'afany apostòlic del nou beat, a partir d'un text de l'Evangelí d'aquell dia: «Tinc encara altres ovelles que no són d'aquesta pleta; també aquestes, cal que jo les meni, i escoltaran la meua veu, i es farà un sol ramat i un sol Pastor» (Jn 10, 16). Podem dir que aquesta inquietud del Senyor sempre va ser present amb força al cor de pastor del nou beat.

»La seva mirada s'adreça a tot el món. Per això, amb els seus ensenyaments, oració i exemple, va impulsar els seus fills i filles a treballar en els ambients més diversos, convertint-los en una ocasió de presentar la figura de Jesús a les persones amb qui conviuen. Tal com assenyala el Papa Francesc, «qualsevol cristià és missioner en la mesura que s'ha trobat amb l'amor de Déu en Crist Jesús». Va animar molts cristians a ser conseqüents amb la seva vocació de ser llum del món, tot deixant-se il·luminar pel Senyor.» ■

1 Santa Missa a Sant Joan del Laterà.

2 Missa d'acció de gràcies a Santa Maria Major.

3 El cardenal Abril pronuncia l'homília a Santa Maria Major.

Audiència amb el Papa Francesc

Plaça de sant Pere,
1 d'octubre de 2014

Després de celebrar la beatificació a Madrid, es van aplegar unes 15.000 persones a Roma, per assistir a l'audiència amb el Papa Francesc, el matí de l'1 d'octubre. D'aquesta manera, van manifestar la seva unió amb el Sant Pare i el seu agraïment per la beatificació.

El Sant Pare va animar els assistents a acudir a la intercessió del nou beat, en la seva recerca de la santedat: «Saludo els pelegrins de llengua espanyola, que han vingut de tants països. Saludo també Mons. Xavier Echevarría, prelat de l'Opus Dei, així com els fidels de la Prelatura aquí presents per donar gràcies a Déu per la beatificació de Mons. Álvaro del Portillo. Que la intercessió i l'exemple del nou beat els ajudi a respondre amb generositat a la crida de Déu a la santedat i a l'apostolat en la vida ordinària, al servei de l'Església i de tota la humanitat. Moltes gràcies i que Déu els beneeixi». ■

- 1 Una jornada inoblidable.
- 2 Assisteixen a l'audiència amb el Papa.
- 3 Salutació del Sant Pare a Mons. Xavier Echevarría.
- 4 El Papa Francesc va saludar alguns pelegrins.
- 5 Sant Pere, 1 d'octubre, audiència del Papa.

Iniciatives de caràcter social

Amb motiu de la beatificació de Mons. Álvaro del Portillo, l'Associació Harambee Africa Internacional va endegar una col·lecta a favor de quatre iniciatives socials nascudes sota l'impuls del primer successor de sant Josepmària al capdavant de l'Opus Dei:

1. La creació d'un **centre matern-infantil** dependent del Niger Hospital and Diagnostic Centre (Enugu, Nigèria);
2. L'ampliació i millora de **tres dispensaris mèdics i la formació de personal d'infermeria** a càrrec del Centre Hospitalier Monkole i de l'Institut Supérieur en Sciences Infirmières (Kinshasa, Congo);
3. Un programa contra la **desnutrició infantil** al Centre Rural Ilomba (Bingerville, Costa d'Ivori);
4. Un fons de **beques per a sacerdots i seminaristes** africans que es formen a la Universitat Pontifícia de la Santa Creu (Roma, Itàlia).

Retorn del beat Álvaro

Trasllat de les restes mortals

Església prelatícia de Santa Maria de la Pau. Roma, 2 d'octubre de 2014

El 2 d'octubre, a la tarda, van concloure els dies de veneració del fèretre del beat Álvaro a la basílica de Sant Eugeni. L'últim acte va ser una exposició eucarística, amb el cant del *Te Deum*. Durant la celebració litúrgica, Mons. Echevarría va pronunciar unes paraules en què va destacar el desig de donar «a Déu tota la glòria, ben units al Papa i deixant-nos portar per Jesús». Molta gent va participar en la cerimònia.

Tot seguit, el fèretre amb el cos del beat va ser traslladat des de Sant Eugeni a l'església prelatícia de Santa Maria de la Pau. Centenars de persones van voler acompanyar el cotxe fúnebre pel carrer Bruno Buozzi, que uneix les dues esglésies. A més, molts altres milers de persones van seguir la transmissió en directe que va oferir la pàgina web de l'Opus Dei.

A Santa Maria de la Pau, Mons. Xavier Echevarría va dir unes paraules d'agraïment al primer successor de sant Josepmaria: «Beat Álvaro, gràcies per tot el que has fet. Gràcies per la teva generositat. Gràcies per aquesta fidelitat indestructible a Déu i a totes les persones, també

quan hi havia dificultats [...]. Gràcies, nosaltres voldríem posar els nostres peus en les petjades de la teva fidelitat, en les empremtes del teu servei a Déu, en les empremtes del teu afany apostòlic, perquè sabies aprofitar totes les ocasions [...]. Gràcies, i no acabaríem mai de dir-te gràcies».

Tot seguit, el Prelat va beneir els presents amb una relíquia *ex sanguine* del beat Álvaro, i el fèretre va ser traslladat a la Cripta de l'església, al mateix lloc on era des de la seva mort l'any 1994. En aquesta tomba, hi figuren també les dates de la vida terrena de sant Josepmaria, ja que també hi fou sepultat el Fundador de l'Opus Dei des de 1975 a 1992. Aquest fet també remarca «la virtut més característica del bisbe Álvaro del Portillo: la fidelitat» (Decret d'heroïtat de les virtuts, 28 de juny de 2012). ■

- 1 Comiat a Sant Eugeni.
- 2 Retorn pel carrer Bruno Buozzi al número 75.
- 3 Benedicció amb la relíquia del beat Álvaro el 2 d'octubre.
- 4 Església prelatícia de Santa Maria de la Pau.
- 5 Veneració a Santa Maria de la Pau.
- 6 Veneració de la relíquia del nou beat.
- 7 Pregant a l'església prelatícia.

Favors de don Álvaro

Una lesió renal

El novembre de 2012, R. R. va anar a una clínica per fer-s'hi una revisió cardíaca. En el procés, li van fer una prova amb contrast radiològic que va deteriorar els seus ronyons, que no van funcionar durant dos mesos. Els metges van pensar que R.R. ja no recuperaria mai l'activitat renal.

Llavors, vam començar a pregar a don Álvaro i els ronyons de R.R. van tornar a funcionar. Els metges es van quedar ben parats. R.R. està molt agraït a don Álvaro perquè no s'ha hagut de sotmetre a diàlisi permanent i els seus ronyons tornen a treballar amb normalitat. Ja ha passat un any, de tot plegat, i R.R. es troba molt bé.

M. M. (Chicago)

Van poder pagar els obrers

Estàvem fent treballs de reforma en una residència d'estudiants, i havíem de pagar els salaris dels treballadors. Ja era el segon mes difícil. El mes passat, havíem esgotat les reserves i buidat els comptes bancaris. Tenia dos dies per trobar 7.000 euros. Vaig pregar Déu a través de la intercessió de don Álvaro. Després de sopar, vaig preguntar a N. si ens podia ajudar. Fins aleshores no ho havia pogut fer. Aquesta vegada, però, va dir que sí, que ens podia donar els 7.000 euros que necessitàvem per pagar els obrers. Agraieixo a don Álvaro aquest favor.

C. V. (Helsinki)

"Què hi fem, aquí?"

En Joan va viatjar a Roma per participar en una convenció, en representació d'un gremi de hotelers del qual és president, acompanyat del secretari d'aquesta entitat, que viu a Madrid. Quan ja estaven instal·lats a l'hotel, li va comentar al seu amic que, si no li feia res, sortiria a fer unes visites. Ell li va dir que s'oferia a acompanyar-lo. Aleshores, en Joan li va aclarir que volia anar a l'església prelatícia de Santa Maria de la Pau, a Villa Tevere, que és on acostuma a anar sempre que viatja a Roma. Al seu amic, que no sabia gran cosa de l'Opus Dei, li va semblar una bona idea i hi van anar junts.

[...] Van pregar davant les restes de sant Josepmaria i, després, van baixar a la Cripta a resar davant la tomba de don Álvaro. En Joan li va explicar que, en poques setmanes, se'n celebraria la beatificació a Madrid, i el va animar a demanar a don Álvaro el guariment de la seva

dona, que, des de feia temps, patia un càncer. Va quedar molt agraït per la visita, i ben disposat a pregar, amb la seva dona, per la curació del càncer.

Al cap de poques setmanes, en Joan va rebre una trucada del seu amic. Estava molt emocionat. Li va dir que, després de les últimes proves mèdiques, la seva dona havia superat el càncer. No tenia cap dubte de la intervenció de don Álvaro.

El dia 27 de setembre, mentre en Joan es trobava en un dels autobusos que anaven a Valdebebas, va rebre una trucada d'aquest amic, el qual li va dir que, tot just despertar-se, aquell matí, havia comentat amb la seva dona: "què hi fem, aquí?". També havien decidit anar a Valdebebas, per assistir a la beatificació, en acció de gràcies per la curació.

J. P. (Barcelona)

Venda de la petita escola

Fa cosa d'un any, la meva mare va començar a tenir moltes dificultats en la gestió de la petita escola on treballa des de fa vint anys. La situació econòmica del país va empitjorar i es va veure obligada a tancar la institució. També hi havia el problema afegit que no disposava de mitjans econòmics per pagar el personal i fer tot el procés de tancament. Necessitava molts diners.

Vam començar (la meva mare i jo) a demanar per la intercessió de don Álvaro que hi trobés una solució aviat. La meva mare també anava justa de diners, hi havia dies que gairebé no podia ni menjar. Així van anar passant els mesos. Tots els membres de la família estàvem amoïnats. Hi havia moments en què només veïem que les coses s'embolicaven, però teníem la seguretat que don Álvaro ens hi ajudaria.

Fa poques setmanes, va aparèixer un senyor que volia comprar els locals de l'escola, que ja estava definitivament tancada. Van arribar a un primer acord de venda, però no el van tancar. El primer de setembre de 2014, van arribar a un acord final i es va vendre la propietat. Aquesta va ser l'ajuda de don Álvaro.

Cada dia, per no desanimar-me, veia el vídeo en què s'explica el miracle de José Ignacio, a qui don Álvaro va ajudar.

Devoció universal

Don Álvaro és un amic fidel, un company, un autèntic pare i no ens deixa mai.

Agraeixo aquesta ajuda tan especial i la seva companyia diària en la meua lluita.

I. M. M. (Roma)

Una trombosi a l'ull

A més d'aprofitar l'ocasió per saludar-los, m'adreço a vostès per comunicar-los que, per la intercessió de don Álvaro del Portillo, he obtingut el favor que li vaig demanar. Les gràcies obtingudes són per guarir-me completament una trombosi en el meu ull dret.

Tot seguit, faré un breu resum del que em va passar. El diilluns 29 d'abril de 2013, vaig anar a veure l'oftalmòleg per una disminució de visió en el meu ull dret. L'oftalmòleg, després d'examinar-me bé, em va diagnosticar que tenia una trombosi venosa a la retina inferior de l'ull dret. També em va explicar que aquesta mena de problemes es donen més en persones grans, és a dir, de 75 anys; i que són ben pocs els casos en què es donen en persones de la meua edat (40 anys). Que la trombosi no té gaire formes de tractament, i que les que hi ha no són completament efectives. L'oftalmòleg, per estar-ne més segur, em va demanar que fes un seguit de proves de l'ull, que van confirmar el diagnòstic inicial.

El metge em va dir que el visités al cap d'un mes, i que no hi podia fer gran cosa, ja que tenia el centre de l'ull una mica inflammat. D'altra banda, va voler que em visités un hematòleg perquè em fes les revisions corresponents, per poder determinar la causa que havia produït la trombosi.

Durant aquell mes, vaig fer una novena (estampa) a don Álvaro del Portillo. En la segona visita a l'oftalmòleg, em va examinar la visió del meu ull dret i es va quedar parat que fos perfecta, que hi pogués veure sense cap dificultat, que el nivell de visió del meu ull dret tornés a ser igual que el del meu ull esquerre.

Estic molt agraït a la intercessió de don Álvaro del Portillo.

S. C. (Santiago de Xile)

Una vaca ben venuda

Tenia la intenció d'assistir a la beatificació de don Álvaro a Madrid, Espanya, el 27 de setembre de 2014. Havia pagat només una part, i devia el segon pagament. Vaig buscar maneres diverses d'aconseguir diners, però va resultar inútil. Llavors, em vaig recordar que, durant els tres últims mesos, havia anunciat la venda d'una vaca, però que no havia trobat cap comprador. Un matí de juny, em vaig despertar i, durant les meves pregàries matinals, vaig demanar a don Álvaro que intercedís per mi. Li vaig dir que me n'anava a la meua granja i que, per tant, m'havia de garantir que trobaria algú disposat a comprar la vaca.

Aquell matí, vaig assistir a la Santa Missa, i vaig tornar a fer aquesta petició, a través de don Álvaro. Mentre anava cap a la granja, vaig sentir l'impuls de parlar amb un carnisser, per proposar-li que em comprés la vaca. Però no va mostrar cap interès a comprar-la. Em vaig quedar molt decebut i vaig continuar el meu trajecte cap a la granja. Quan ja començava a preparar-me per tornar a casa, a les 5 de la tarda, vaig sentir algú que feia sonar el clàxon davant de la porta. Aquesta persona em va dir que havia sabut que tenia la intenció de vendre la vaca i que la volia comprar. Vam negociar el preu i vam acordar la quantitat exacta que em faltava per pagar el viatge. Va carregar la vaca a la seva camioneta i se la va emportar. Jo no m'ho podia creure.

Jo mateixa vaig començar a donar gràcies a don Álvaro per aquell miracle. Ja he enviat els diners per confirmar el viatge de la beatificació. Hem de demanar a don Álvaro que ens ajudi no només en les coses espirituals sinó també en les materials.

C. O. (Mombasa)

Dos favors en sèrie

Escric per donar les gràcies per la intercessió de don Álvaro del Portillo: en primer lloc, perquè la meua família va poder obtenir la primera casa, ja que, en accedir al subsidi, era molt difícil per la quantitat de gestions i per tota la paperassa que va comportar.

En segon lloc, perquè en renunciar a l'hospital on treballava, no estaven disposats a pagar-me l'últim mes. Ja feia més de sis mesos que no cobrava, però gràcies a la intercessió de don Álvaro va ser possible just després d'una setmana d'oració.

A. N. D. G. (Colòmbia)

Publicacions recents

Saxum Vida de Álvaro del Portillo

John F. Coverdale
Palabra, Madrid 2014
336 pàg.

John F. Coverdale, advocat i historiador, i autor de diversos llibres sobre la història de l'Obra, explica amb un estil àgil la vida d'Álvaro del

Portillo. Els lectors podran conèixer en profunditat el col·laborador més proper del fundador de l'Opus Dei durant més de trenta anys, el qual, finalment, es convertiria en el seu primer successor.

Álvaro del Portillo: el libro de la beatificación

Equipo Editorial
Palabra, Madrid 2014
144 pàg.

Aquest llibre recull, a través de testimoniatges, fotografies i reportatges, la vivència d'aquestes jornades. El lector hi podrà trobar, a més, el missatge del

Papa Francesc i les homilies d'aquests dies, textos de persones que van conèixer en vida el nou beat i el relat –viscut pels seus protagonistes– del miracle necessari per a la beatificació.

DVD Previo Beatificación Álvaro del Portillo (ESP-ING)

DVD que conté 7 capítols:

1. Saxum. Records de monsenyor Álvaro del Portillo. Reportatge biogràfic amb testimonis personals. 30 minuts.
2. Reportatge sobre el miracle que va obrir les portes de la beatificació. La curació de José Ignacio l'any 2003. 7 minuts.
3. Així era don Álvaro. Amb els testimonis de destacades personalitats del món cultural i social que el van conèixer. 6 minuts.
4. Resum d'una tertúlia amb Álvaro del Portillo a Sidney el 1987, en què anima a fer un bon ús de la llibertat per ser "les persones més rebels del món". 30 minuts.
5. Paraules d'Álvaro del Portillo. 15 breus videoclips en què parla d'alguns aspectes de la vida cristiana. 15 minuts.
6. Álvaro del Portillo i sant Joan Pau II. 1988: don Álvaro recorda dos moments amb Joan Pau II. 3 minuts.
7. "Cor africà". Amb motiu de la beatificació, a través de l'Associació Harambee Africa International, es recolliran donatius per tirar endavant diverses iniciatives socials impulsades per Álvaro del Portillo. 11 minuts.

Oració

Déu Pare misericordiós, que concedíreu al beat Álvaro, bisbe, la gràcia de ser, amb l'ajut de la Mare de Déu, un pastor exemplar en el servei a l'Església i fill i successor fidelíssim de sant Josepmaria, fundador de l'Opus Dei: feu que jo sàpiga també respondre amb fidelitat a les exigències de la vocació cristiana, transformant tots els moments i les circumstàncies de la meua vida en ocasió d'estimar-vos, i de servir el Regne de Jesucrist. Digneu-vos atorgar la canonització del beat Álvaro, i concediu-me per la seva intercessió el favor que us demano... (demanau). Amén.

Parenostre, avemaria i glòria.

Aquest Butlletí es distribueix gratuïtament.

Els qui vulguin col·laborar, amb les seves almoines, en les despeses d'edició d'aquesta publicació, poden enviar els donatius a: **Prelatura de l'Opus Dei, Oficina per a les Causes dels Sants**, per gir postal, o per transferència al c/c número: ES53 2100 1547 7502 0024 4065 de "La Caixa", agència urbana del carrer Cartagena, 4, 28028 Madrid.

Segons la legislació sobre protecció de dades personals, es garanteix la possibilitat de demanar la cancel·lació del propi nom en la base de dades del Butlletí, tot enviant un correu electrònic a: ocs.es@opusdei.org, o bé per correu postal, a l'adreça: **Oficina per a les Causes dels Sants**, Diego de León, 14, 28006-Madrid.

En cas de no trobar el destinatari, retorneu-lo al remitent.

Director Responsable: José Carlos Martín de la Hoz

Imprimitur:

+Mons. Xavier Echevarría, Prelat de l'Opus Dei.

Idea gràfica: MCM S.r.l. - Firenze

Adaptació: GPI, sl - Barcelona

Dip. Leg.: B 42.418-2009

Impremta: Durero Packaging